

Григорьев

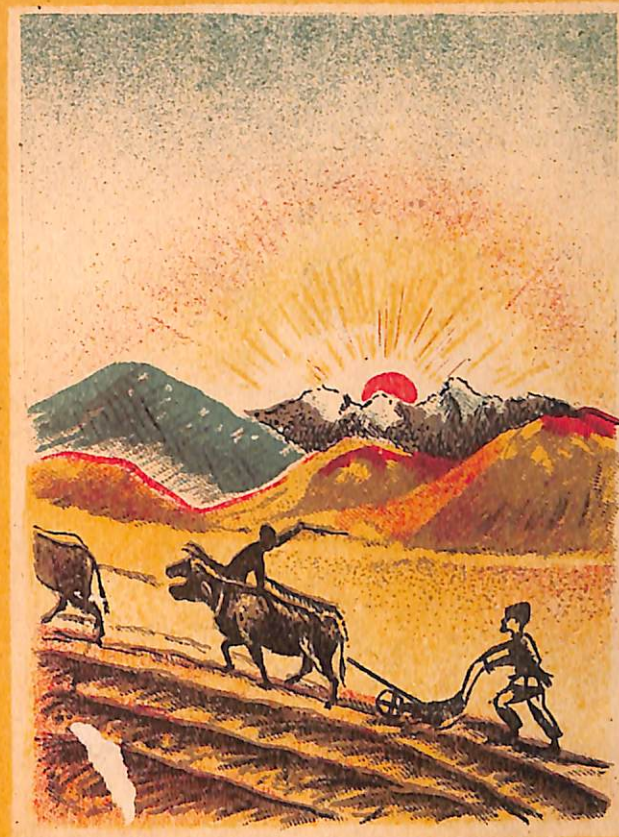
В. Г. Г.

891. 995

12-95

2011-05

ՀՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ

ՅԵՐԳԵՐ

891.998
թ-95

II

38 APR 201

ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

891.995

թ-95

ՀՈՎՀ. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ

կեր

Յ Ե Ր Գ Ե Ր

II

(ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ)

Շապկի Եկարք
ԱՆ. ԳԱՍՊԱՐՅԱՆԻ

Պ Ե Տ Տ Ր Ա Տ

ՀԼԿՅԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՍԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1938

ՀԱՅ. ԶԽՆ. ԳԵՂ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ
 ԳԵՂ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ
 ԳԵՂ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ
 ԳԵՂ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ
 2386
 38

ԳԱՐՆԱՆ ԱՌԱՎՈՏ

Բարի լուսին զանգեր զարկին
 Զընգզընգալեն անճւշ, անճւշ.
 Լուսը բացվեց մեր աշխարհքին,
 Ճըղճըղալեն անուշ, անուշ:

Հովտում առուն խոխոջում է,
 Գըլգըլալեն անճւշ, անճւշ.
 Քամին բարակ շընկշընկում է,
 Զըլգըլալեն անուշ, անուշ:

Կռունկն լեկավ լերամ կապած,
 Կըռկըռալեն անճւշ, անճւշ,
 Կաքավ քարին տաղ է կարդում,
 Կըղկըղալեն անուշ, անուշ:

Հարսն ու աղջիկ հանդերն լեւան,
 Շորորալեն անճւշ, անճւշ.
 Ծաղկանց բուրմունքն անմահական,
 Սըլսըլալեն անուշ, անուշ:

ՄԱՆՈՒԿՆ ՈՒ ՋՈՒՐԸ

Ամպոտ սարեն ուրախ ձենով
Ջուր ե գալիս անցնում շենով:
Մի թուխ մանուկ դուրս ե վազէի,
Ջեռքն ու չերես պաղ լըվացել,
Լըվացել ե ձեռքն ու չերես,
Ու դարձել ե՝ խոսել եսպես.

— Դու վո՞ր սարեն կուգաս ջրբիկ,
Իմ պաղ ջրբիկ ու անուշիկ:

— Յես են սարեն կուգամ մըթին,
Վոր հին ու նոր ձուռնն ե գլխին:

— Դու վո՞ր առուն կերթաս, ջրբիկ,
Իմ պաղ ջրբիկ ու անուշիկ:
Յես են առուն կերթամ զվարթ,
Ուր ափերն են շուշան ու վարդ:

— Դու վո՞ր այգին կերթաս, ջրբիկ,
Իմ պաղ ջրբիկ ու անուշիկ:

— Յես են այգին կերթամ դալար,
Վոր տերն ե ժելը մեջն այգեպան:

Լ ՈՒ Ս Ա Բ Ա Ց Ի Ն

— Ծուղըրուղո՛ւ.

Աքլորը զիւ կանչեց թառին:

— Ճիկ-ճիկ, ճիկ-ճիկ,

Ջարթնեց մթնում ծիտը ծառին:

— Ծուղըրուղո՛ւ.

Խոսեց ծեզին չերկրորդ բերան.

— Հո-հո, հո-հո,

Նախիրն արդեն հանդը տարան:

— Ծուղըրուղո՛ւ.

Լույսը բացվեց չերրորդ կանչին:

— Վո՛ւյ-վո՛ւյ, վո՛ւյ-վո՛ւյ,

Նստեց նանը տեղի միջին:

ՈՒԼՈՒՆՔ

Գարունն չեկավ ամսերով,
 Ամպերն չեկան անձրեւով,
 Անձրեւը տանեմ արտին տամ,
 Արտը ինձի ցորեն տա.
 Յորենը տանեմ ջաղացին տամ,
 Զաղացը ինձ ալլուր տա,
 Ալլուրը տանեմ տաշտին տամ,
 Տաշտը ինձ խմոր տա.
 Խմորը տանեմ թոնրին տամ,
 Թոնիրն ինձ հաց տա,
 Հացը տանեմ բոշին տամ,
 Բոշեն ինձ ուլունք տա.
 Ուլունքը տանեմ նանիս տամ,
 Նանս ինձ ծեծի՛, ծեծի՛,
 Տանից քշի, դուրս անի:

ՈՒՐԱԳ ՈՒ ՍՂՈՑ

Մի լինի ուրազի պես,
 Միշտ դեպի քեզ, միշտ դեպի քեզ.
 Այլ չեղի՛ր սգոցի պես,
 Մին դեպի քեզ, մին դեպի մեզ:

Գ ՈՒԹ Ա Ն

(Փողովրդական)

Լուսը լուսացալ,
Բարին շատացալ.
Վաղ լուսաբացին
Գուլթան լըծեցին.
Հորովել հո...

Գուլթանը շարած,
Հոտաղը*) շարած,
Մաճկալը մաճին,
Ձեռը ականջին.
Հորովել հո...

Գուլթան ջան, վարի,
Ակոսը շարի.
Թափ տուր, թե՛ արա,
Շուռ տուր, սե՛ արա.
Հորովել հո...

Ցանենք, արտ անենք,
Հնձենք, տուն տանենք,
Ամբարենք մեր հաց.
Որհնյալ ե աստված.
Հորովել հո...

Հոտաղ — տալար արածացնող տղա, վոր նստում է գուլթանի հորի կոչված լուծի վրա:

Ճ Ա Խ Ա Ր Ա Կ

Մանի, մանի ճախարակ,
Նըստենք բանի, ճախարակ,
Անտերին տեր, ճախարակ,
Վորբերին հեր, ճախարակ:

Լուսնյակը դուրս ե լեկել,
Աչքերիս լուս ե լեկել:
Լուսնի լուսով մանեմ լես,
Սիպտակ վոստեր անեմ լես,
Աղքատ որով ու լացով
Վորբեր պահեմ մանածով:

Մանի, մանի, ճախարակ,
Նըստենք բանի, ճախարակ,
Անտերին տեր, ճախարակ,
Վորբերին հեր, ճախարակ:

Դ Ժ Ա Ր Տ Ա Ր Ի

Վարի, գութան ջան, վարի,
 Շատ ե գրժար ես տարի,
 Պապին տարան քլոխվի գուռ,
 Հարկ են ուզում, — Տնւր հա, տնւր...
 — Կրտամ քլոխվա, փող չունեմ:
 — Չունեմ, Շեկոն կը տանեմ.
 — Աման, քլոխվա, քեզ դուրբան,
 Շեկոն գընա թող գութան,
 Գարնան անենք վար ու ցանք,
 Կալը կալսենք, բերենք տանք:
 Գարունը լետ դառավ ել,
 Գութան լրծվեց — հորովել....
 Վարի, գութան ջան, վարի,
 Դատենք ցորեն ու գարի,
 Տանենք ածենք քլոխվի փեշ,
 Վոր չը տանի մեր գոմեշ:

Կ Ա Լ Ի Յ Ե Ր Գ Ը

Արի լեզ ջան, Ծիրան ջան.
 Հորովել ան, հորովել ան...
 Վոտիդ արա, ուսիդ արա,
 Կալը կալսենք, անձրեւ չը գա:
 Տնւր, ման աբա, ան քեզ մեռնեմ,
 Դարման արա, ցավըդ առնեմ:
 Դարմանը դու, ցորենը մենք
 Չմեռն ուտենք, հանգիստ ապրենք:
 Որը գնաց, ան Ծիրան ջան,
 Բանը մնաց, ջան, ախպեր, ջան:
 Վոտիդ արա, ուսիդ արա,
 Կալը կալսենք, անձրեւ չը գա:

ՓՈՔՐԻԿ ՅԵՐԿՐԱԳՈՐԾ

Յեկավ գարուն, չեկան հավքեր,
Տաքցավ արեւ, գըլգըլան ջրեր,
Յեկան վարի — ցանքի ուրեր:
Կռռնկն ամուլ*) արեցի,
Սագերն հորիք**) լըծեցի,
Ճնճղուկն հոտաղ վարձեցի,
Կաքավն հացվոր բռնեցի,
Արտ ունելի՛ վարեցի,
Յորեն, գարի ցանեցի:

*) Գուլթանի առաջին գույգ լծկանը

**) Գուլթանի վերջին գույգ յեղները:

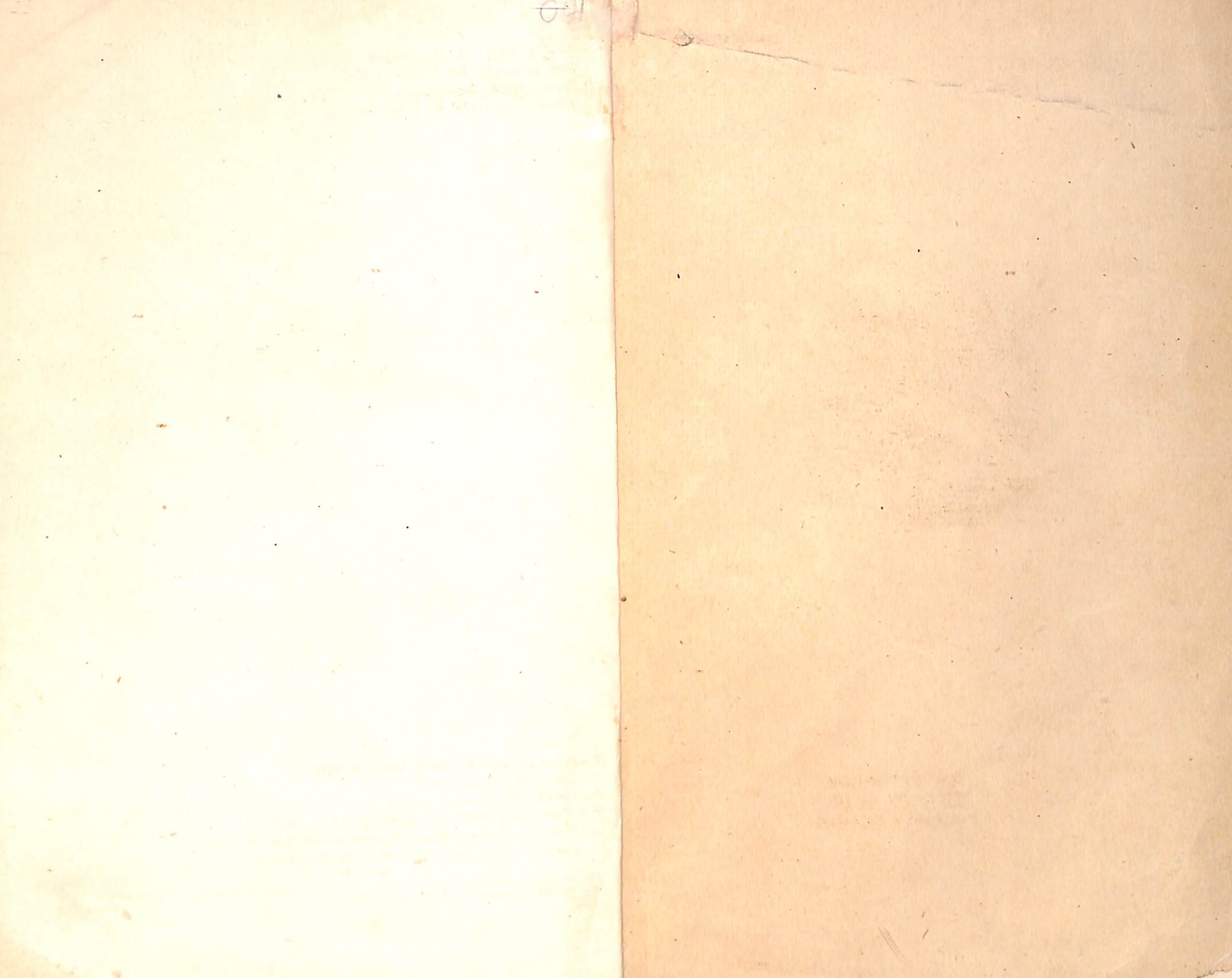
Հարի, հարի, խնոցի,
Մեջք բարի, խնոցի,
Ունկը բարակ, խնոցի,
Մեջը կարագ, խնոցի:

2386
38

Պատ. խմբագիր՝ Ն. Թումանյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Դասուրյան
Արբանյակիչ՝ Թ. Հովակիմյան
Կոնտրոլ արբանյակիչ՝ Մ. Կարյուն

Գլավիտի լիպոն՝ Կ.—4691. Հրատ. № 4381.
Պատվեր 1306. Տիրած 6000
Թուղթ 72 x 110 Տպագր. 1/2 մամ.
Մեկ մամուլում 40906 նիշ. հեղինակային 1/2 մամ.
Հանձնված է արտադրության 10 դեկտեմբերի, 1937 թ.
Ստորագրված է տպագրության 25 հունվարի, 1938 թ.
Գինը 40 կ.

ԳԻՆԸ 40 ԿՈՊ.

245

ՕՎ. ԿՍԽԱՆՅԱՆ
ՔԵՏՈՒ
ԲԻՅ. Արմ. ՍՏՐ ԵՐԵՎԱՆ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0396495

8917